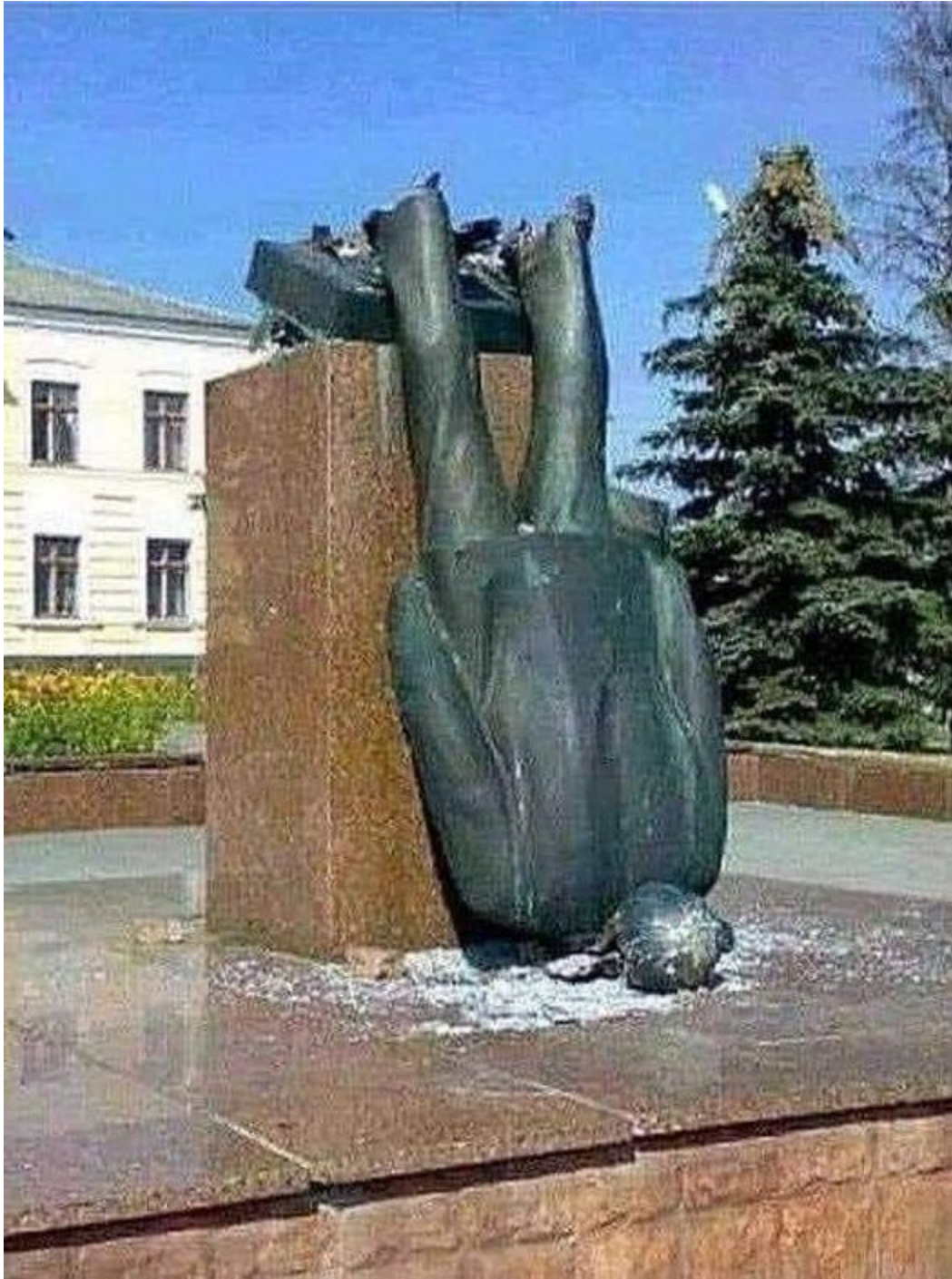

Ôi Bức Thư Từ Mỹ Tôi Gửi Về Việt Nam

Cuối cùng, kìa, em thấy: Tượng Lenin ngả nhào! Giấc mơ là Chiêm Bao, sang, giàu đều tay trắng!

Hãy nhìn hoa tươi thắm, buổi sáng, chiều còn không? Nhưng hai má em hồng...anh biết là mãi mãi!

Valentine trở lại mỗi năm vào Tháng Giêng. Anh hôn em nụ Duyên, em cười: Nụ Môi Nở!

Tình Yêu mới Muôn Thuở, nên chữ Forever...nó đã thành bài Thơ, anh vì em mà viết!

Luôn luôn anh tha thiết Tình Em Tình Em thôi! Thượng Đế tạo con người có trái Tim duy nhất!

Những lời thơ đường mật đâu bằng Máu, phải không? Máu chảy vào suối, sông, máu tô hồng vách núi...

Tổ Tiên mình mở cõi chỉ vì đời. cháu, con... Có nhiều buổi hoàng hôn, có mẹ già từng khóc:

"Bà Mẹ Việt Nam có hai thằng con,
Bà không biết đứa nào Cộng Sản, đứa nào Quốc Gia,
Bà chỉ biết máu của thằng anh cũng đỏ như máu của thằng em;
và...buổi chiều của đời Bà rất tím!".

Mấy câu thơ của Trụ Vũ, anh chép để em nhìn. Anh chép bằng mực xanh, viết trên tờ giấy trắng!

Em ơi...buổi mai nắng, cuối năm, trời rưng rưng...Dán con tem hai đồng anh gửi về Cố Quận...

Anh gửi để em nhận...những giọt nắng quê người. Anh biết em không cười. Valentine yêu quý!

Ôi bức thư từ Mỹ tôi gửi về Việt Nam...

Trần Văn Lệ